

Joyride,
helyszín: Horizont Galéria, Budapest, 2016. január,
installáció, 500 × 180 × 300 cm, vas, fa, művirág
Fotó: Szöllősi-Szánthó Gábor

TASNÁDI JÓZSEF

Emlékezetes félelmeim lenyomatai

A műalkotás a konkrét és az ideális én találkozásából keletkezik. Kitölti azt a rést, amely magam és önmagam közt tátong. A valóság, az álom, a vágy és az emlék változó összetételű vegyülete.

A művészet nem megfelelés, hanem kihívás. Önmagam provokálása. A műalkotás identitás-tágító képződmény. Egy identitás protézis, amelynek jelentése van, nem pedig üzenete. Ha létezik valódi üzenet – az csak maga az alkotó attitűd lehet.

Mi szükséges a szépséghez? Az élet előtti meseszerűség és az előéletből az életbe való kiűzetés emléke. A műalkotás a kiűzetésről szóló konkrét híradás. A kiűzetés médiuma.

Munkáim a kommunikáció lehetetlenségét kommunikálják. A történeteim önmagukat titkolják el. Mindig a nemtudásból – egy érzésből – meglepetésként keletkeznek, hogy aztán olyan tervvé változzanak, amelyben ott húzódik a tudás reménye.

Többnyire pótló jellegű munkákat hozok létre. Azt próbálom beléjük sűríteni, ami alapjában véve belőlem hiányzik. Talán ezért is érzem őket tragikusnak.

Ikonikus tárgyakat dolgozok át egyfajta asszociatív hackelést alkalmazva. Népszerű dolgokat változtatok szép népszerűtlenségekké.

A munkáim konfessziók. A büntudatom leleplezésére tett kísérletek. Emlékezetes félelmeim lenyomatai.

A konceptualizmusnak sikerült megfosztania a vizuális művészetet annak mágikus erejétől. A látványt olvasmánynyá, valamiféle teoretikus eszme-futtatássá változtatta.

TASNÁDI JÓZSEF (1960) Budapesten él és dolgozik. Építészetet és képzőművészetet tanult. Az idő, az elvont fogalmiság, a láthatatlan és a lehetséges leképezésének módjait, az ellentmondásosság és a vizualitás kapcsolatát kutatja. Kezdetben építészettel, grafikával és festéssel foglalkozott, majd installációkat és utópikus terv-műveket alkotott. A kétezres évek elején a szoftveres képi manipulációval, a mediális átírás módszereivel és vizualizációval kísérletezett, videodiszleteket tervezett alternatív tánc- és színházi darabokhoz. Mára a multimédia installáció és az intervenció művészet felé fordult érdeklődése.

Amennyiben a konceptualizmus a vizualitást fogalomként írta át, annyiban az én munkám a fogalmiságot próbálja visszaírni vizualitássá, miközben a verbalitás potenciáját minimalizálja, vagy meg akarja szüntetni. Ilyen értelemben egy fordított konceptualizmusról van szó, vagy akár anti-konceptualizmusról, amely valahogy mégis rokon azzal, ami ellen manifesztálódik.

Joyride, részlet az installációból
Fotó: Szöllősi-Szánthó Gábor

Képtelen vagyok a művészetet üzletként felfogni. Sokkal inkább a szabadság és a méltóságérzet egyik formájának tekintem.

Művészetem egyszerre testesíti meg képességeimet és határait. Egy folyamatosan mozgásban lévő küszöb.

A művészet számomra nem a létöt, hanem a lehetségeset célozza. Az utóbbit az előbbivé változtatja.

Munkám az egymást követő rögeszmés öndefiníciók sorából áll össze. Amolyan csendes hiperaktivitásban szenvedek.

A gondolatban nem bízom annyira, mint a vízióban. A gondolatokból hiányzik a metaforikus potencia. A művészetnek nem tesz jót a túlzott intellektualizmus.

Nem annyira a munkáim érthetősége és elfogadottsága, mint inkább az a fontos, hogy emlékezetesek legyenek.

Sokáig a kifejezést tekintettem az élet értelmének, a művészet értelmének pedig magát az értelmet gondoltam. Később rájöttem, hogy nem szabad értelmet keresnem abban, amiben az érzelem dominál, a művészetnek tehát nem értelme, hanem érzelme van. A művészet értelme maga az érzelem, az érzelemgenerálás. Az érzelemben mindig van valami váratlan, valami meglepő és kiszámíthatatlan. Az a jó benne, hogy anyagtalanságában képes összekötni minket az anyaggal. Az érzelem olyan, mint a gravitáció.

*A favágó hobbija,
helyszín: Óbudai Társaskör Galéria, Budapest, 2015. május,
installáció, 600 × 650 × 180 cm, rozsdamentes acél, fa, táskarádió, művirág,
elektronika
Fotó: Rosta József*

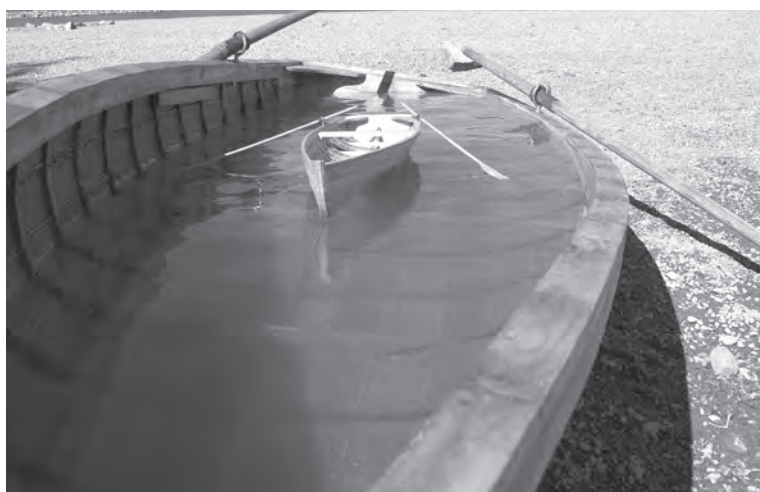

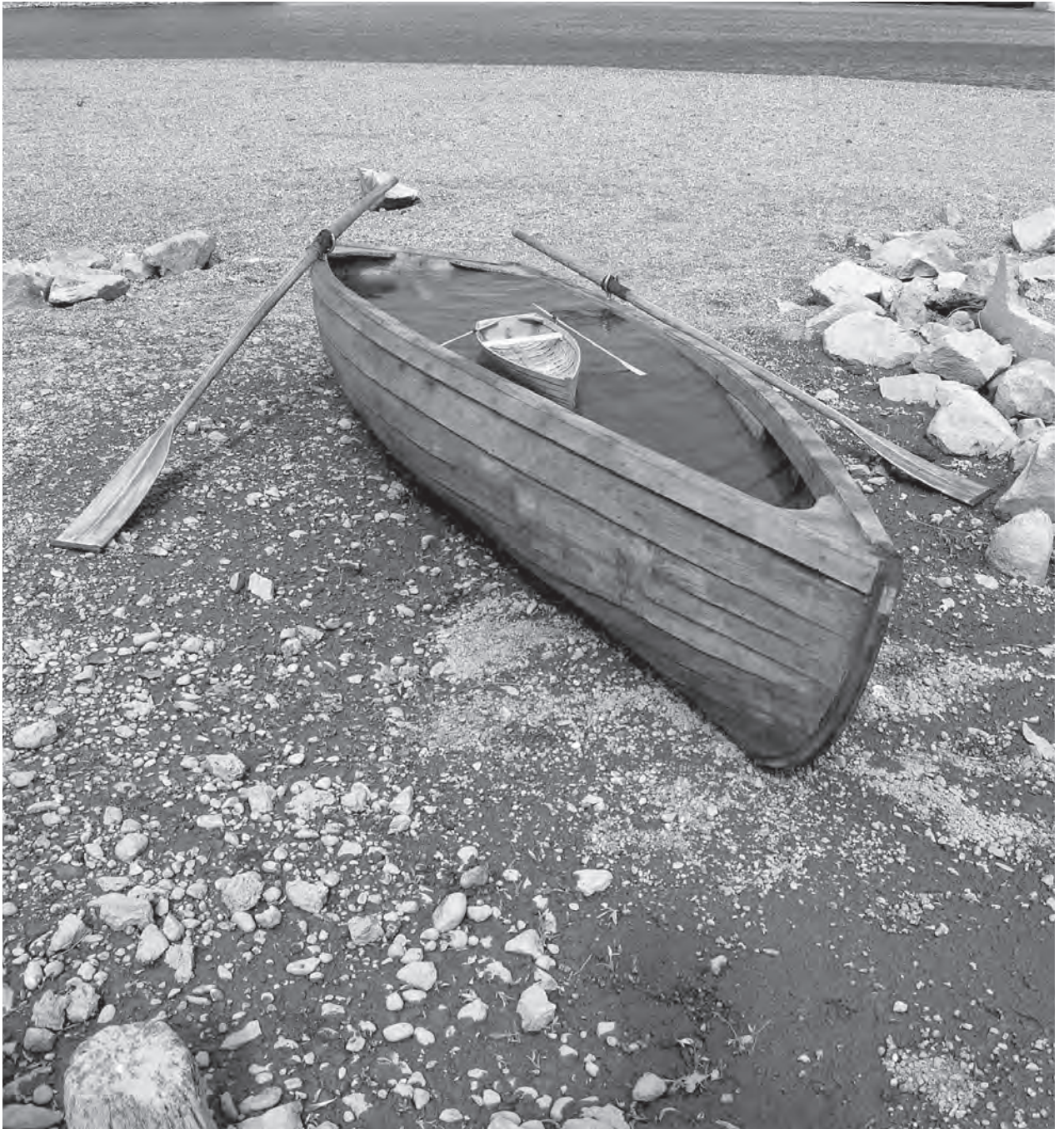
*A favágó hobbija,
helyszín: Óbudai Társaskör Galéria, Budapest, 2015. május,
installáció, 600 × 650 × 180 cm, rozsdamentes acél, fa, táskarádió, művirág,
elektronika
Fotó: Rosta József*

*Az emlékezet perzisztenciája,
helyszín: Dadaepo Beach, Busan City, Dél-Korea, 2015. szeptember,
2000 × 500 × 300 cm, rozsdamentes acél
Fotó: Tasnádi József*

*A várakozás életforma,
helyszín: Óbudai-sziget, Budapest, 2013. szeptember,
400 × 300 × 80 cm, fa, víz
Fotó: Tasnádi József*

*Csendzóna,
helyszín: Waterloopbos, Hollandia, 2012. május,
300 × 200 × 250 cm, fa, köté, vas, víz
Fotó: Tasnádi József*

Desert Inn,
helyszín: Kis Zsinagóga Galéria, Eger, 2012. március,
1200 × 1200 × 600 cm, rozsdamentes acél, alumínium, vas, teflon, papír,
evezők, hordágy, fűrógép, számítógép, képernyő, propeller, hangfalak,
hamutartó, elektronika, kábelek, papír zsebkendő csomagolás, aranyfüst
Fotó: Regős Tamás Buda

